

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของวิทยาลัยพลศึกษาในตำบลหลักสุตร นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน คณาจารย์ และงบประมาณ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทางการพลศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบายการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหารฝ่ายบุคคลในหน่วยงานเอกชน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีประสบการณ์ในการกำหนดนโยบายการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายบุคคลในหน่วยงานเอกชน และแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสาร และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวโน้ม แล้วนำเสนอในลักษณะตารางประกอบการบรรยาย ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสอดคล้องในแต่ละประเด็นแล้วแจกแจงความดีของประเด็นต่าง ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. หน้าที่และขอบข่ายความรับผิดชอบ

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่และขอบข่ายความรับผิดชอบตามภารกิจหลักทั้ง 4 ประการของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ การผลิตบุคลากร การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลจากการดำเนินงานในภารกิจเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางกาย จิต และสังคมให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ทั้งในเขตเมืองและชนบท

2. การผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา

2.1 ในด้านหลักสูตร ปัจจุบันวิทยาลัยพลศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529 สำหรับวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในการทำงานหรือการศึกษาคือ นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี และเป็นพลเมืองดีของชาติ วิชาเอกที่สอนอยู่ในปัจจุบันมี 3 วิชาเอก คือ พลศึกษา สุขศึกษา และการรักษาความปลอดภัย และพลศึกษาซึ่งวิชาเอกคู่ การเรียนในวิชาเอกต่าง ๆ ผู้เรียนจะต้องเรียนรายวิชาไม่ต่ำกว่า 80 หน่วยกิต ในหมวดวิชาพื้นฐานการศึกษา หมวดวิชาเฉพาะด้าน หมวดวิชาเอก และหมวดวิชาเลือกเสรี จากการวิเคราะห์รายวิชาในหลักสูตร พบว่า เนื้อหาสาระในหลักสูตรนี้เอื้อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถประกอบอาชีพครูได้ ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้นขึ้นอยู่กับทางเลือกวิชาเอกและวิชาโทของนักศึกษา

2.2 ในด้านจำนวนนักศึกษา จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ของวิทยาลัยพลศึกษาลดลงหลังจากปีการศึกษา 2527 เป็นต้นมา แม้ว่าในปีการศึกษา 2529 และ 2530 จะมีการเปิดรับสมัครสอบคัดเลือก 2 รอบ และเปิดวิชาเอกการรักษาความปลอดภัยและการพลศึกษาชั้นอีก 1 หลักสูตรก็ตาม ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาแล้ว พบว่า มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน สำหรับวิทยาลัยพลศึกษาที่มีการรับนักศึกษาได้ต่ำกว่าเป้าหมายมากนั้น ส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือและภาคใต้ ส่วน

วิทยาลัยที่ยังมีแนวโน้มการรับนักศึกษาใกล้เคียงกับเป้าหมาย ส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การที่จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ลดลงนี้เป็นผลให้จำนวนนักศึกษารวม และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาลดลงด้วย แต่จากการศึกษาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาเดียวกันของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยครู 32 แห่ง และมหาวิทยาลัย 9 แห่ง พบว่า จำนวนผู้สำเร็จจากวิทยาลัยครูลดลงด้วย แต่ผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยยังคงที่ และจากการเปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากับเป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) คาดว่า จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่และผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาในช่วงต้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6 นี้ ยังคงใกล้เคียงกับเป้าหมาย แต่จำนวนนักศึกษารวมต่ำกว่าเป้าหมายมาก

2.3 ในด้านคณาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยพลศึกษามีวุฒิระดับปริญญาตรี สำหรับวิชาเอกที่อาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จมา คือ พลศึกษาซึ่งมีอยู่กว่าร้อยละ 60 และโดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในวัยหนุ่มสาว คือประมาณร้อยละ 58 มีอายุต่ำกว่า 35 ปี ส่วนผู้ที่อายุสูงกว่า 45 ปี มีเพียงร้อยละ 9 จึงเป็นข้อจำกัดต่อการปรับปรุงหรือการเปลี่ยนทิศทางการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษาในอนาคตอันใกล้ นอกจากวิทยาลัยพลศึกษาจะเร่งดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ หรือขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

2.4 ในด้านการใช้ทรัพยากร การที่จำนวนนักศึกษาลดลงมีผลทำให้จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาลดลงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดย ก.ค.น.มาก ส่วนในด้านค่าใช้จ่าย ค่าเงินการต่อหัวต่อปีสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาระงานของวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า วิทยาลัยพลศึกษาได้สนับสนุนให้บุคลากรของวิทยาลัยรับผิดชอบในภารกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนเป็นอันมาก เช่นการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาชุมชน นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังได้ให้การสนับสนุนค่านางงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการบริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ อีกด้วย ฉะนั้นการพิจารณาถึงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของวิทยาลัยพลศึกษาควรพิจารณาคะแนนหลาย ๆ ตัวประกอบกัน เช่นภาระงานของอาจารย์ทุก

3. ความต้องการบุคลากรพลศึกษา สุขศึกษา และการรักษาความปลอดภัย

โอกาสในการทำงานของผู้สำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาในตำแหน่งครู มีแนวโน้มลดลงในอนาคต เนื่องจากความต้องการครูพลศึกษาและสุขศึกษาทุกระดับการศึกษาของหน่วยงานในกระทรวงการพลศึกษาและสุขศึกษาทุกระดับการศึกษา ซึ่งมีการรับครูเพื่อทดแทนครูเกษียณ คาย หรือลาออกเท่านั้น สำหรับความต้องการครูของโรงเรียนเอกชนคงมีไม่มากนัก เพราะรัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายการศึกษา เพื่อให้การจัดบริการการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง

ส่วนโอกาสในการทำงานด้านอื่น ๆ ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา จากการติดตามผลผู้สำเร็จของวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2526 - 2528 พบว่า สัดส่วนการทำงานในหน่วยงานเอกชนและการทำงานส่วนตัวในช่วง 3 ปีนี้เพิ่มขึ้น และเมื่อวิทยาลัยพลศึกษาได้เลิกบุคลากรรักษาความปลอดภัยและพลศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 1 วิชาเอก ปรากฏว่ามีหน่วยงานเอกชนยินดีรับเข้าทำงานทันทีที่สำเร็จการศึกษา ทั้งยังมีข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า บุคลากรประเภทนี้ยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอีกต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4.1 โอกาสในการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาในการเป็นครูพลศึกษา เนื่องด้วยสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่ อัตราการรับครูพลศึกษา หน่วยงานในกระทรวงการพลศึกษาวิชาการศึกษามากกว่าครูวุฒิพิเศษ คุณภาพของผู้สำเร็จยังไม่ดีเท่าที่ควร การรับครูในปัจจุบันมุ่งรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่า นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากการที่มีสถาบันการศึกษาหลายแห่งผลิตบุคลากรพลศึกษาและสุขศึกษา

สำหรับโอกาสในการทำงานอื่น ๆ นอกเหนือจากสถาบันครูนั้นได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระ การทำงานในหน่วยงานเอกชน การฝึกสอนกีฬา การพัฒนาชุมชนเยาวชน การรักษาความปลอดภัย และการรับราชการทหาร ตำรวจ อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับคุณวุฒิ และผู้บริหารฝ่ายบุคคลในหน่วยงานเอกชนให้ข้อเสนอแนะว่า การเสริมทักษะด้านการจัดการ ภาษาอังกฤษ ความมีคุณธรรม จริยธรรม การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการเน้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

4.2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นว่า สาเหตุที่จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาดลดลงนี้มีสาเหตุจากการว่างงานและความต้องการศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรีของนักเรียนมัธยมในปัจจุบัน ดังนั้น วิทยาลัยพลศึกษาควรหาแนวทางแก้ไขสาเหตุดังกล่าว ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน การเพิ่มการสอนสาขาวิชาเอกอื่น ๆ การจัดการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีในสาขาที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การจัดการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับวิทยาลัยที่มีจำนวนนักศึกษาค่าเกินควรอาจพิจารณาหยุดการรับนักศึกษาไว้ก่อน นอกจากนี้ อาจพิจารณาให้มีการรวมวิทยาลัยเฉพาะในเขตที่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน

4.3 ในด้านการดำเนินงานในการกิจอื่น ๆ นั้น ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะว่า วิทยาลัยพลศึกษาควรรับผิดชอบงานด้านการบริการวิชาการ เช่น การจัดฝึกอบรมบุคลากร การจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการในท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน ตลอดจนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับหน้าที่และขอบข่ายความรับผิดชอบของวิทยาลัยพลศึกษานี้สอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทุกประการ และโดยที่วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่จัดการเรียนการสอนด้านการศึกษาและสุขศึกษา การดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ จึงมุ่งไปเพื่อการพัฒนาคุณภาพพลานามัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพกำลังคนของประเทศ และสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาเยาวชนและประชาชนมีความรู้ เข้าใจ และได้มีการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา รวมทั้งมีโภชนาการที่ดี นอกจากจะช่วยให้ทุกคนมีสุขภาพกายและใจที่ดีแล้ว ยังช่วยในการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลอีกด้วย (เมื่อนฤติ วงศ์พุฒิชัย : สัมภาษณ์)

ภารกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนี้ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำเนินการควบคู่ไปกับการศึกษาด้านการผลิตบุคลากร

โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ภาระงานด้านการเรียนการสอนในวิทยาลัยบางแห่งลดลงนี้ ควรสนับสนุนให้บุคลากรดำเนินงานในภารกิจด้านอื่นให้มากขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานอาจมีส่วนเอื้อต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา เช่นหากมีการวิจัยและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และการรักษาความปลอดภัย ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้ ส่วนการวิจัยเกี่ยวกับขนาด และลักษณะของอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสมกับเพศและวัย ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการกีฬาได้ในอนาคต ซึ่งอาจจะส่งผลให้เยาวชนและประชาชนสนใจด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น กรมพลศึกษาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยทางด้านการพลศึกษา สุขศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นนอกจากการสนับสนุนให้บุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษาร่วมกันทำการวิจัย ยังได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาผลการวิจัยทางการพลศึกษาแล้ว 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2528 และ 2530 เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษามาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยในบางโครงการของกรมพลศึกษาอาจยังไม่ดีเท่าที่ควร (อรุณปรีทีกิตติก 2530 : 23) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อจำกัดด้านบุคลากร เนื่องจากบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เฉพาะทาง และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

สำหรับการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติในรูปแบบต่างๆ ที่วิทยาลัยพลศึกษาคำเนินการอยู่ เช่น การฝึกอบรมบุคลากร การส่งเสริมและการจัดแข่งขันกีฬา จะมีส่วนช่วยให้ประชาชนมีสุขภาพดี มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งจะมีส่วนเอื้อให้สังคมมีระเบียบวินัยดีขึ้น และจะมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานการกีฬาของไทยให้ทัดเทียมกับต่างชาติได้ ส่วนการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้นจะช่วยในการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประจำภาค โดยเฉพาะกีฬาท้องถิ่นให้ประชาชนได้รู้จักและเล่นกันอย่างแพร่หลายต่อไป

2. การผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา

2.1 ในด้านหลักสูตร จากการวิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529 ที่ใช้อยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาคณะหลักสูตรนี้สามารถประกอบอาชีพครู และอาชีพอื่นได้ความวิชาเอกและวิชาโท ทั้งนี้เพราะในหมวด

วิชาเฉพาะด้านซึ่งนักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนนั้น รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดนี้ล้วนเป็นวิชาที่
 เชื่อมต่อการประกอบอาชีพครูทั้งสิ้น แต่ทว่าที่ไคมีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านให้ความเห็นว่าหากมี
 การรับสมัครครูโดยไม่ระบุวิชาเอกแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษามักจะสอบ
 แข่งขันกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับเดียวกันของสถาบันอื่นไม่ค่อยไค้นั้น เป็นข้อคิดเห็นที่วิทยาลัย
 พลศึกษาควรตระหนัก และควรทบทวนเนื้อหาสาระของหลักสูตร รวมทั้งการจัดการเรียนการ
 สอนในหมวดวิชานี้ อย่างไรก็ตามในเมื่อวิทยาลัยพลศึกษาได้เปลี่ยนบทบาทจากการผลิตครูมา
 เป็นการผลิตบุคลากรเพื่อสนองความต้องการของหน่วยงานโดยทั่วไป ประกอบกับความจริง
 ที่ทุกคนยอมรับกันว่าความต้องการครูในปัจจุบันลดลงมาก ทั้งยังมีสถาบันผลิตบุคลากรครูอีก
 หลายสถาบัน วิทยาลัยพลศึกษาควรพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนอื่น ๆ ที่มีความ
 จำเป็นเร่งด่วน ในส่วนของหลักสูตรหากจะต้องมีการทบทวนแล้ว ควรพิจารณาทบทวนในค่าน
 วิชาเอกและวิชาพื้นฐาน เพราะเป็นส่วนที่เชื่อมอานวยต่อโอกาสการมีงานทำในภาวะปัจจุบันนี้
 ไค้มากกว่า ในค่านวิชาเอกนั้นควรพิจารณาปรับปรุงให้ยึดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
 เช่นภาคใค้เป็นภาคที่มีชาวอิสลามมาก วิชาบังคับไม่ควรยึดถือความเชื่อทางศาสนา เป็นต้น
 ส่วนในค่านวิชาพื้นฐานควรพิจารณาว่าการเนื้อหาสาระและการเรียนการสอนตอบสนองค
 จุภมุ่งหมายในการที่จะเป็นผูมีความรู้ มีทัศนนะ แนวคิดที่กว้างขวาง มีความรับผิดชอบ มี
 คุณธรรมในค่านต่าง ๆ เป็นคนที่สมบูรณ์สามารถประกอบวิชาชีพของคนไค้ค้และมีประสิทธิภาพ
 (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ 2522 : 24) สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่วิทยาลัยพลศึกษาควรเร่ง
 ค่าเนินการคือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกไค้รับรู้กันโดยทั่วไปว่าวิทยาลัยพล
 ศึกษา มีงานในความรับผิดชอบอย่างไร และภารกิจต่าง ๆ นั้นมีประโยชน์ต่อชีวิตส่วนตัว สังคม
 และประเทศชาติอย่างไร

2.2 นักศึกษา ปัจจุบันนี้แม้ว่าจำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาลดลง
 โดยสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือ ภาวะการว่างงานและความต้องการศึกษาในระดับปริญญาตรี
 แต่การที่จำนวนนักศึกษาลดลงนี้ไม่เป็นที่น่าวิตกนัก เพราะสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการ
 ฝึกหัดครูในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ในอันที่จะลดการผลิต
 บุคลากรครูในสาขาที่มีความต้องการน้อย ซึ่งสทวิทยาลัย กรมการฝึกหัดครูไค้ค่าเนินการ
 ทามนโยบายนี้แล้วตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 แต่ผลจากการที่จำนวนนักศึกษาลดลงนี้ ทำให้
 ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยของการผลิตบุคลากรเพิ่มขึ้น การที่จะลดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะในส่วน

ของงบดำเนินการนั้นคงเป็นไปได้ยาก และในขณะที่วิทยาลัยไม่สามารถลดจำนวนบุคลากร
ลงได้ในระยะเวลาอันใกล้ นี้ จะมีผลทำให้งบดำเนินการของวิทยาลัยยังคงสูงขึ้นอีกต่อไป
ดังนั้น ในสถานการณ์เช่นนี้ วิทยาลัยพลศึกษาควรพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อเน้น
ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการพลศึกษา และควรเร่งพัฒนาบุคลากร พร้อมทั้งส่งเสริม
และสนับสนุนให้บุคลากรทำการวิจัยในสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารทั้งใน
ส่วนของกรมพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาและการผลิตบุคลากร อีกทั้งควรดำเนินงานด้าน
การบริการวิชาการแก่ชุมชนให้มากขึ้น ทั้งนี้ควรมีการเจรจาต่อรองระหว่างหน่วยงานระดับ
นโยบายว่า การพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณให้แก่
วิทยาลัยพลศึกษาไม่ควรพิจารณาเฉพาะภาระงานในวิทยาลัยเท่านั้น ควรคำนึงถึงผลงาน
ต่าง ๆ ที่วิทยาลัยได้ดำเนินการซึ่งล้วนมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น การบริการ
วิชาการ การพัฒนาชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน เป็นต้น

สำหรับการวางแผนการผลิตบุคลากรนั้น ควรพิจารณาว่าจุดมุ่งหมายของ
การผลิตนั้นเพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน หรือเพื่อสนองความต้องการของสังคม
ในส่วน of วิทยาลัยพลศึกษานั้นจะเห็นได้ว่าความต้องการของสังคมหรือผู้เรียนลดลง แต่ใน
ด้านความต้องการของตลาดแรงงานนั้น จากการพิจารณาแนวโน้มด้านปริมาณในภาครัฐ
ปรากฏว่าลดลง ส่วนภาคเอกชนยังไม่สามารถระบุได้อย่างแน่ชัด ดังนั้น การผลิตจึงต้อง
มุ่งเน้นสนองความต้องการของตลาดแรงงานทางด้านคุณภาพ และควรจะต้องสร้างและปลูก
ฝังให้นักศึกษาคิดงานเป็น เพราะงานอิสระที่สัมพันธ์กับการพลศึกษายังพอมือของทางอยู่ เช่น
การตั้งกิจการบริการเสริมสุขภาพ การจัดตั้งหน่วยบริการรักษาความปลอดภัยตามหมู่บ้าน
จัดสรร (พะยอม แก้วกำเนิด : สัมภาษณ์) ทั้งนี้ จะต้องมีการสอนทักษะด้านการจัดการ
ให้แก่ศึกษาคด้วย เพื่อให้เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินงาน และพัฒนากิจการของตน
เองต่อไป

หากจะพิจารณาในด้านการรับนักศึกษาแล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่า วิทยาลัย
พลศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ยังมีจำนวนผู้สมัครใกล้เคียงกับเป้า
หมาย เช่น วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม อุดรธานี และชัยภูมิ ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในภาคนี้ได้รับโอกาสทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวง
มหาวิทยาลัยน้อยมาก จึงจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบการได้โอกาสทางการศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า จำนวนนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนค่าที่สุกตลอดแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 1 - ระยะที่ 4 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2528 : 2 - 8) นักเรียนบางส่วนจึงหันมาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่น ซึ่งตรงกันข้ามกับวิทยาลัยพลศึกษาหลายแห่งในภาคใต้ที่มีจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ต่ำกว่าเป้าหมายมาก ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นเพราะการได้รับโอกาสศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากแล้ว อาจจะมีสาเหตุจากการที่วิชาบังคับบางวิชาที่สอนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษานั้น ชัดแย้งกับสภาพสังคมและวัฒนธรรม เช่น การเรียนวิชากระบี่กระบองขัดแย้งกับความเชื่อทางศาสนาของชาวมุสลิม (วิรัช กฤษมาศ 2530 : 48) ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาในภาคเหนือที่มีผู้สมัครเรียนน้อย ซึ่งได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง และสุโขทัยนั้น จังหวัดเชียงใหม่และลำปางเป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษามากหลายแห่ง โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ อีกมาก ส่วนจังหวัดสุโขทัย นอกจากจะเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตใกล้เคียงกับจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง และนักเรียนนักศึกษาสามารถเดินทางไปศึกษาได้โดยสะดวกแล้ว จากการศึกษาปัญหาการรับสมัครนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย ยังพบว่า รายได้ของชาวจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดใกล้เคียงไม่ค้ำนัก จึงเป็นการจำกัดโอกาสการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา และการศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องเรียนกีฬาหลายชนิด จึงอาจมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในค่านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย (จรวพร ธรนิทร์ และคณะ 2530 : 126)

ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา หากต้องการได้นักศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น วิทยาลัยพลศึกษาควรขอความร่วมมือจากจังหวัดในเขตการศึกษา เพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถ มีทักษะทางกีฬา และมีความต้องการที่จะศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ส่งเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา และกรมพลศึกษาไม่ควรกำหนดวันสมัคร วันสอบ ตรงกับวันสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เพราะจะทำให้มีผู้มาสมัครน้อย จึงไม่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่คุณสมบัติเหมาะสมได้มากเท่าที่ควร (ปฏิพันธ์ สืบสันติ 2530 : 874)

เกี่ยวกับการร่วมมือกับจังหวัดในเขตการศึกษานั้น ในปี 2528 กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงการดำเนินงานค่านการวางแผนและการบริหารการศึกษา เพื่อให้การ

ดำเนินงานในค้ำนี้มึประสิทธิภาพและสอดคล้องกันทั้งกระทรวง ในการนี้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งองค์กรวางแผนระดับกระทรวงและระดับจังหวัดขึ้นทุกจังหวัด องค์กรวางแผนระดับจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นมี 2 ชุด คือ คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมจังหวัด และคณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมจังหวัด ซึ่งจะมีผู้แทนจากวิทยาลัยพลศึกษาร่วมเป็นคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานอยู่ในองค์กรทั้งสองควยถำจังหวัดนั้นมีวิทยาลัยพลศึกษาตั้งอยู่ หน้าที่ขององค์กรทั้งสองนี้จะเกี่ยวข้องกับกำเนินงานวางแผนและติดตามผลการดำเนินงานค้ำนการศึกษาและที่เกี่ยวข้องในจังหวัด โดยเน้นให้มีการจัดการศึกษาอย่างสอดคล้องประสานสัมพันธ์กันทุกระดับการศึกษา ทั้งจะค้ำให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของจังหวัดควย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2530 : 1-9) ค้ำนั้น วิทยาลัยพลศึกษาจึงสามารถประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนการรับนักเรียนร่วมกับผู้แทนสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทุกระดับและประเภทในจังหวัด

ถำจะพิจารณาถึงจำนวนนักเรียนเข้าใหม่ในแต่ละวิชาเอก ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าจำนวนนักเรียนเข้าใหม่วิชาเอกพลศึกษาลดลงและถำกว่าเป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ค้ำนักเรียนเข้าใหม่วิชาเอกสุศึกษา และวิชาเอกการรักษาคความปลอดภัยและพลศึกษาสูงกว่าเป้าหมายเล็กน้อย ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 นี้เป็นค้ำไป วิทยาลัยพลศึกษาควรลดเป้าหมายการรับนักเรียนวิชาเอกพลศึกษา แล้วเร่งสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา เช่น ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา ฯลฯ เพื่อจะค้ำเตรียมบรรจุไว้ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

2.3 เมื่อพิจารณาในค้ำนค้ำจารย์ จากผลของการที่จำนวนนักเรียนลดลงทำให้อัตราส่วนค้ำจารย์ : นักเรียนลดลงจนถำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ก.ค. ซึ่งถำจะพิจารณาเฉพาะในค้ำนการผลิตบุคลากรแล้ว อาจจะไม่เข้าใจว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษาไม่ค้ำเท่าที่ควร ถำถำจะพิจารณาถึงผลงานต่าง ๆ ที่วิทยาลัยพลศึกษาในเขตการศึกษาต่าง ๆ ได้ค้ำเนินการทั้งในอดีตและปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าวิทยาลัยพลศึกษาได้ใช้ทรัพยากรที่มีอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยได้ค้ำเนินการปฏิบัติงานค้ำนการวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยเฉพาะงานบริการชุมชนนั้น วิทยาลัยพลศึกษาได้ค้ำเนินการอย่างกว้างขวางในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น การพัฒนาชุมชน เยาวชน

ฝึกอบรมบุคลากร การจักข่งขันกีฬา ฯลฯ การดำเนินงานเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อสังคมและชุมชนทั้งสิ้น

สำหรับความพยายามในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย
พลศึกษาโดยการปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน การเปิดสอนวิชาเอกอื่น ๆ ตลอดจน
การเปิดสอนในระดับสูงขึ้นไปนั้น ควรจะพิจารณาถึงสถานภาพของคณาจารย์ในปัจจุบันประกอบ
ด้วย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คุณวุฒิของอาจารย์กว่าร้อยละ 60 เป็นผู้ที่มีวุฒิศึกษาศึกษา
อีกทั้งส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ที่มีอายุไม่เกิน 35 - 40 ปี ส่วนผู้ที่มีอายุใกล้เคียงราชการ
มีเพียงร้อยละ 4 นอกจากนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้มีวุฒิปริญญาตรี สัดส่วนวุฒิอาจารย์
ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี ของวิทยาลัยพลศึกษาในปัจจุบันคือ 0.03 : 2.58 :
7.39 ดังนั้น หากจะมีการเปิดการสอนวิชาเอกใหม่ในวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกนี้ควรมี
ความเกี่ยวข้องกับวิชาเอกที่สอนอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้อยู่ในวิสัยที่คณาจารย์ในปัจจุบันจะสอนได้
ส่วนการเปิดสอนในระดับปริญญาตรีนั้น นอกจากจะพิจารณาถึงสาขาวิชาที่อาจารย์ของวิทยาลัย
พลศึกษาสำเร็จมาแล้ว ควรจะท่วงคำนึงถึงในแง่วุฒิของคณาจารย์ด้วย เพราะการสอนใน
ระดับปริญญาตรีผู้สอนควรมีวุฒิการศึกษาที่เหมาะสม ซึ่งแม้แก่สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวง
มหาวิทยาลัยยังมีการพัฒนาค่านุเคราะห์มาโดยตลอดเพื่อให้สัดส่วนวุฒิอาจารย์สูงขึ้น ดังเช่น
ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ทบวงมหาวิทยาลัย
ได้มีการตั้งเป้าหมาย สัดส่วนอาจารย์วุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี ไว้เท่ากับ
2.0 : 5.5 : 2.5 และเพิ่มเป็น 2.5 : 5.5 : 2.0 ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2528 : 4 - 89)
ฉะนั้น หากวิทยาลัยพลศึกษาจะจัดการสอนในระดับที่สูงขึ้นควรเร่งพัฒนาอาจารย์ให้มีวุฒิ
ปริญญาโท และปริญญาเอกเพิ่มขึ้น ในสาขาที่สอดคล้องกับวิชาเอกที่จะเปิดสอนในอนาคต
และรับบรรจ้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามต้องการ อย่างไรก็ตามการบรรจ้อาจารย์ใหม่ของ
วิทยาลัยพลศึกษา ในช่วง 10 - 15 ปี ข้างหน้า คงรับได้น้อยมากเพราะอัตราอาจารย์
คงจะขยายได้น้อย จำนวนที่รับได้เป็นเพียงการทดแทนผู้ที่ปลดเกษียณ ซึ่งจะมีเพียงร้อยละ
9 ในช่วง 15 ปีข้างหน้า หรือประมาณ 67 คน จากจำนวนอาจารย์ทั้งหมด 751 คน นั่นคือ
วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง จะมีโอกาสรับอาจารย์ใหม่รวมกันประมาณปีละ 4 - 5 คน ซึ่ง
คงจะไม่เพียงพอ หากวิทยาลัยพลศึกษาจะเปิดสอนวิชาที่จำเป็นต้องใช้ผู้มีวุฒิโดยเฉพาะ

เช่นวิชาการจัดการ เป็นต้น แนวทางแก้ปัญหาในระยะสั้นสำหรับวิทยาลัยพลศึกษาที่มุ่งจะเปิดสอนวิชาเอกใหม่ ๆ หรือเปิดสอนในระดับสูงขึ้น คือ การพัฒนาคณาจารย์ หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานในจังหวัด ส่วนในระยะยาววิทยาลัยพลศึกษาคงจะสามารถพัฒนาบุคลากรได้ความเป็าหมายที่ต้องการ

3. ความต้องการบุคลากรพลศึกษา สุขศึกษา และการรักษาความปลอดภัย

ในคานโอกาสการมีงานทำนั้น โอกาสในการ เป็นครูในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลง เพราะหน่วยงานการศึกษาในภาครัฐต้องการรับเพียงเพื่อทดแทนครูที่ปลดเกษียณ ทาย หรือลาออกเท่านั้น ส่วนในภาคเอกชนคงต้องการน้อยมาก นอกจากนี้การรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะมุ่งรับครูสายวิชาการ เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนได้รับความรู้วิชาสามัญเพื่อใช้ประโยชน์ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาไ้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนด้วย ประกอบกับนักเรียนมัธยมส่วนใหญ่ก็มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาต่อถึงระดับอุดมศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน ส่วนการรับครูในระดับประถมศึกษาที่ต้องการรับครูที่สามารถสอนได้หลาย ๆ วิชา มากกว่ารับครูวุฒิพิเศษที่สอนได้เพียงวิชาเดียว และการรับสมัครครูระดับประถมศึกษาทุกครั้งของหน่วยงานใช้ครู โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะรับโดยไม่ระบุวิชาเอก ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับเดียวกันทั้งสายวิชาครู และวิชาชีพสามารถมาสมัครสอบคัดเลือกได้

การที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดรับครูโดยไม่ระบุวุฒิ นั้น เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งจะมีจำนวนครูจำกัด จึงต้องการครูที่สามารถสอนได้หลายวิชาเพื่อทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น สำหรับครูวุฒิพิเศษทาง ๆ ซึ่งได้แก่ วุฒิพลศึกษา ศิลป นาฏศิลป์ นั้น จะมีเฉพาะในโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งมีนักเรียนมากกว่า 1,000 คน เท่านั้น และการที่จะได้ครูวุฒิพิเศษเหล่านี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะไม่เปิดรับเอง แต่จะรับโดยการโอนย้าย หรือขอใช้บัญชีของกรมสามัญศึกษา สำหรับความต้องการครูเพิ่มนั้น ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติต้องการน้อยมาก กล่าวคือ ในแต่ละปีจะรับครูวุฒิระดับปริญญาตรีขึ้นไปประมาณ 5,000 คน ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรืออนุปริญญาจะรับ

ประมาณปีละ 100 คน จำนวนที่รับในแต่ละปีนี้เป็นารรับเข้าเพื่อทดแทนครูเกษียณ ทย หรือลาออกเท่านั้น อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะครูพลศึกษาบางคนเคยสร้างปัญหาใน กำนการปกครองให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน เช่น ปัญหาความสัมพันธ์จรรยา ปัญหาการผิดวินัย เป็นต้น (จรรยา เอกอินทร์ : สัมภาษณ์) ฉะนั้น วิทยาลัยพลศึกษาควรคำนึงถึงการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมในค่านี้อย่าง

ด้วยเหตุที่ความต้องการครูพลศึกษานี้ วิทยาลัยพลศึกษาจึงต้องหันมาเน้นการผลิต บุคลากรเพื่อให้ไปทำงานด้านอื่น ๆ ได้ด้วย โดยเน้นที่จะสนองความต้องการในภาคเอกชน อย่างไรก็ดีหากจะพิจารณาถึงสาเหตุประการหนึ่งของปัญหาการว่างงานคือ การที่ระบบ เศรษฐกิจขยายตัวไม่ทันกับการขยายตัวของผลผลิตทางการศึกษา อีกทั้งการลงทุนของหน่วย งานเอกชนนั้นจะมุ่งดำเนินการเพื่อผลกำไรสูงสุด โดยใช้ค่าใช้จ่ายต่ำสุด ดังนั้น การจ้าง งานของภาคเอกชนนั้น นอกจากจะพิจารณาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาแล้ว ยังพิจารณา ความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ อาทิ ภาษาต่างประเทศ พิมพ์ดีด กีฬา ฯลฯ ตลอดจน บุคลิกภาพและความมีคุณธรรม จริยธรรมบางประการ ทั้งนี้ หากวิทยาลัยพลศึกษาจะมุ่งผลิต บุคลากรให้มีความสามารถเฉพาะทางแล้ว โอกาสในการมีงานทำคงมีจำกัด วิทยาลัยพลศึกษา จึงควรหมั่นหาหลักสูตร เนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อโอกาสการมีงาน ทำของนักศึกษาด้วย

สำหรับการสำรวจแนวโน้มความต้องการบุคลากรทางการศึกษานั้น ในปี พ.ศ. 2529 กรมพลศึกษาได้ดำเนินการสำรวจความต้องการบุคลากรระดับ ป.ศ. ชั้นสูง ด้านพล ศึกษาและรักษาความปลอดภัย และด้านพลศึกษาและบริหารพลศึกษาในองค์กรของหน่วยงาน เอกชนและรัฐวิสาหกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า หน่วยงานเหล่านี้มีความต้องการ บุคลากรทั้งถาวรร้อยละ 12.22 และ 6.67 ตามลำดับ และประมาณร้อยละ 30 - 35 ยังไม่แน่ใจ แต่หน่วยงานเหล่านี้เห็นความจำเป็นในการส่งเสริมกีฬา สุขภาพ นันทนาการ รวมทั้งการรักษาความปลอดภัย และได้ดำเนินการอยู่แล้ว (จรรยาพร ธรินทร์ และคณะ 2529 : บทคัดย่อ) ทั้งนี้ สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายบุคคลของ สถานประกอบการเอกชน โดยหน่วยงานประเภทธนาคารและโรงแรม เป็นต้น ได้ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุนให้พนักงานเล่นกีฬา และออกกำลังกายเป็นประจำ เพื่อให้มีสุขภาพพลานามัยที่ดี อีกทั้งยังใช้การกีฬาเป็นการประชาสัมพันธ์หน่วยงานของตนไปด้วย หน่วยงานเหล่านี้

ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรม/สโมสรรักษาภายในหน่วยงานของคนและให้การสนับสนุนงบประมาณบางส่วน พร้อมทั้งจัดหาสถานที่ให้ นอกจากนี้ยังได้ร่วมในการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยการจัดส่งนักกีฬาในนามของหน่วยงานเข้าแข่งขันด้วย ในการจัดกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกายของหน่วยงานเอกชนนี้ ทั้งในด้านการเล่นและการฝึกซ้อมส่วนใหญ่จะอยู่ในลักษณะที่พนักงานฝึกสอนกันเอง ยกเว้นกีฬาประเภทที่สร้างชื่อเสียงให้แก่หน่วยงาน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น จึงจะมีการจ้างผู้ฝึกสอนมาทำการสอนให้ แต่ทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเหล่านี้ มักจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงการแล้ว ดังนั้น หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จึงไม่จำเป็นต้องจ้างบุคลากรพลศึกษาโดยเฉพาะ ยกเว้นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีศูนย์สุขภาพ (Health Center) ซึ่งจะจัดบริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายไว้ให้ พร้อมทั้งจัดผู้ฝึกสอนให้ด้วย ดังเช่นที่โรงแรมแอมบาสซาเคอร์ โรงแรมเอเชีย เป็นต้น และโดยส่วนใหญ่โรงแรมที่อยู่ในเขตเมืองจะไม่ค่อยมีบริการด้านนี้ เนื่องจากแขกที่มาพักจะเป็นผู้มาติดต่อธุรกิจหรือกลุ่มนักท่องเที่ยว จึงไม่ต้องการผู้ฝึกสอน แต่ในอนาคตรวมหลายแห่งมีแนวโน้มที่จะจัดบริการศูนย์สุขภาพมากขึ้น ส่วนโรงแรมหรือสถานที่พักผ่อนในจังหวัดที่เป็นเมืองตากอากาศ เช่น จังหวัดภูเก็ต และพัทยา แขกที่มาพักจะใช้เวลาพักผ่อนนานโดยเฉพาะในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีสถานที่พักผ่อนที่มีการจัดบริการด้านการกีฬาและนันทนาการด้วย เช่น คลับเมต โรงแรมภูเก็ตเมอร์เคียน ฯลฯ สถานที่เหล่านี้จะเป็นแหล่งงานให้แก่บุคลากรพลศึกษาได้อีกแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม บุคลากรเหล่านี้จะต้องมีความสามารถในการพูดและฟังภาษาต่างประเทศได้โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพราะผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างประเทศ

สถานที่ที่จะเป็นแหล่งงานให้แก่บุคลากรพลศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ และสนามกีฬาของเอกชน เพราะหน่วยงานเหล่านี้ ต้องการผู้ฝึกสอนไว้เพื่อบริการแก่ผู้มาใช้บริการ ทั้งนี้อาจจะอยู่ในรูปของการเป็นพนักงานประจำ หรือเป็นผู้ฝึกสอนอิสระก็ได้ แต่อาจมีข้อจำกัดคือ สถานที่บริการประเภทนี้ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถหรือมีชื่อเสียง โดยไม่สนใจวุฒิการศึกษา ดังนั้น บุคคลทั่วไปที่มีความสามารถทางกีฬาบางประเภท เช่น เทนนิส แบดมินตัน หรือว่ายน้ำ ก็สามารถเป็นผู้ฝึกสอนได้ นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนบางส่วนเป็นผู้มีงานประจำอยู่แล้ว และมาทำงานเป็นผู้ฝึกสอนบางเวลา (part time) เพื่อเพิ่มพูนรายได้

งานอีกด้านหนึ่งที่ผู้สำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาสามารถปฏิบัติได้คือ งานพัฒนาเยาวชน งานทหาร ตำรวจ ในด้านการพัฒนาเยาวชนนั้น ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมงานด้านนี้เป็นอันมาก หน่วยงานที่ทำหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้คือ สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ได้มีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเยาวชนอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งดำเนินการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลในส่วนภูมิภาค แต่ความต้องการบุคลากรเพื่อทำงานด้านนี้ส่วนใหญ่จะต้องการในลักษณะการอาสาสมัคร ส่วนในด้านการเป็นทหาร ตำรวจ ช่วงที่ประเทศไทยยังมีผู้ก่อการร้ายในพื้นที่หลายแห่งของประเทศ ได้มีการรับทหาร ตำรวจ เพื่อไปปฏิบัติภารกิจในพื้นที่เหล่านั้นจำนวนมาก ผู้ที่สำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาสามารถร่วมทำงานเป็นทหาร ตำรวจ ในกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะถ้ามีการรบบแบบกองโจร ผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง ออกทน และรู้จักศิลปะในการป้องกันตนเองจะได้เปรียบ (บุญสม มาร์ติน : สัมภาษณ์) และในปัจจุบันซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ สงบลงแล้ว ก็ยังมีการจ้างบุคลากรพลศึกษาเข้าทำงานเป็นผู้ฝึกสอนตำรวจ หรือทหารอยู่บ้าง

นอกจากนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาโดยเฉพาะผู้ที่ศึกษาวิชา เอก สุขศึกษา อาจเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน หรือพื้นที่เป้าหมายเฉพาะ เพราะบุคลากร สุขศึกษานี้จะมีความรู้ในค่านิยม สุขศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การป้องกันโรค โภชนาการ อนามัยแม่และเด็ก และผู้สูงอายุ ฯลฯ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเป็นอย่างดี หน่วยงานที่รับผิดชอบงานดังกล่าวโดยตรง ซึ่งได้แก่กระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงมหาดไทยควรจัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะ เข้าปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร หรือ เจ้าหน้าที่ที่จะให้คำแนะนำหรือฝึกสอนและควบคุมอาสาสมัครต่าง ๆ เช่น นสส (ผู้สื่อข่าว สาธารณสุขอาสาสมัคร) อสม. (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระแพทย์และพยาบาลในโครงการพัฒนาชนบทได้ และจำนวนพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาระดับหมู่บ้านในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 6 (2530 - 2534) มีอยู่จำนวน 52,922 หมู่บ้าน (บุญส่ง เขียมละออบ 2530 : 31) ซึ่งหากมีการใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถจะช่วยให้การพัฒนาพื้นที่เหล่านี้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านความต้องการบุคลากรรักษาความปลอดภัยนั้นการใช้บุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชนจะมีอยู่ 2 ประเภทคือ ประเภทที่เป็นพนักงานในสังกัด กับ

ประเภทที่อาศัยบริการของบริษัทที่จัดบริการค่านี้อยู่เฉพาะ ซึ่งในการรับบุคลากรรักษาความปลอดภัยนี้ทั้งหน่วยงานที่ให้บริการและบริษัทที่จัดบริการ จะกำหนดคุณสมบัติไว้คล้ายคลึงกันคือ มีวุฒิการศึกษาภาคบังคับเป็นอย่างต่ำ ผ่านการเกณฑ์ทหารแล้ว สำหรับบริษัทที่จัดบริการเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานที่ที่จะจัดการฝึกอบรมให้ แต่สำหรับหน่วยงานที่ต้องใช้บริการนั้น หากจะรับพนักงานประเภทนี้ ผู้สมัครจะต้องผ่านการเป็นทหาร หรือตำรวจมาก่อน เพราะเคยได้รับการฝึกงานการป้องกันตัวและการใช้อาวุธแล้ว นอกจากนี้หน่วยงานเอกชนยังเน้นคุณสมบัติบางประการ เช่น ต้องมีความซื่อสัตย์ อุดมคติ ชยันต์นั้่นเพียร และโดยเฉพาะหน่วยงานประเภทโรงแรมจะเน้นคุณสมบัติสำคัญอีก 2 ประการคือ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ และจะต้องมีบุคลิกภาพ ทั้งนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจึงควรตระหนักในคุณสมบัติเหล่านี้ด้วย

ส่วนการใช้บุคลากรรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงานตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศบังคับให้สถานประกอบการประเภทเหมืองแร่ เหมืองหิน กิจการมิโคโรเลียม การผลิต การก่อสร้าง และการขนส่งที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปในแต่ละแห่ง จะต้องจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการทำงานไว้ตลอดระยะเวลาที่มีการทำงาน (ประกาศกระทรวงมหาดไทย 2528 : 10 - 14) และสถานประกอบการที่มีคุณสมบัติตามประกาศดังกล่าวนี้ในปี 2530 มีอยู่เกือบ 2,000 แห่ง จึงอาจจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาเอกการรักษาความปลอดภัยได้ แต่วิทยาลัยพลศึกษาควรพิจารณาว่ารายวิชาในหลักสูตรว่า เนื้อหาโอกาสการปฏิบัติงานในโรงงาน/สถานประกอบการ 4 ประเภทนี้หรือไม่ เพราะจากการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาเอกการรักษาความปลอดภัยปรากฏว่ามีรายวิชาที่ด้านอาชีวอนามัยเพียง 3 วิชา ฉะนั้นควรมีการสำรวจว่ารายวิชาดังกล่าวนี้เหมาะสมและเพียงพอ หรือควรเพิ่มในตำรา

นอกจากนี้จากผลการสัมมนาของกรมพลศึกษาเกี่ยวกับการผลิตบุคลากรรักษาความปลอดภัย พบว่าหน่วยงานบางแห่งยังไม่ทราบว่า ได้มีการผลิตบุคลากรดังกล่าวนี้ กรมพลศึกษาและวิทยาลัยพลศึกษาจึงควรเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ถึงการดำเนินงานและผลงานในด้านต่าง ๆ ตลอดจนประโยชน์ของการกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ เพื่อเร่งเร้าให้ประชาชนสนใจกิจกรรมค่านี้นี้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการขยายตลาดแรงงานของบุคลากรพลศึกษาในอนาคต

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษา

จากสาเหตุเกี่ยวกับภาวะการว่างงาน และการที่นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีความต้องการที่จะศึกษาถึงระดับปริญญา ซึ่งเป็นผลทำให้จำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาลดลงนั้น เพื่อบรรเทาสาเหตุดังกล่าวผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่านได้เสนอหลายประเด็น ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นและตลาดแรงงาน เปิดสอนในระดับสูงขึ้น โดยอาจจะสมทบกับสถาบันอื่นเพื่อให้ทรัพยากรร่วมกัน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและบุคลากร เพิ่มการสอนวิชาเอกอื่น ๆ ตลอดจนควรมีการรวมวิทยาลัยเฉพาะทาง เข้าด้วยกัน หรืออาจยุบวิทยาลัยที่มีจำนวนนักศึกษาค่าเงินควรไว้ก่อน

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าสรุปตามระดับหรือทิศทางแล้ว จะเห็นได้ว่ามี 3 ทิศทางคือ 1) การปรับปรุงหลักสูตรซึ่งจะรวมถึงการเปิดวิชาเอกอื่น ๆ การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน และบุคลากร 2) การเปิดสอนในระดับปริญญาตรี 3) การรวมวิทยาลัยเฉพาะ และการยุบวิทยาลัยที่มีนักศึกษาน้อย

ในด้านการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ปัจจุบันกรมพลศึกษาได้เริ่มดำเนินการแล้ว คงจะเห็นได้จากการเปิดสอนหลักสูตรการรักษาคความปลอดภัย ซึ่งเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ มาก นอกจากหลักสูตรการรักษาคความปลอดภัยนี้แล้วยังมีหลักสูตรอื่น ๆ อีกหลายหลักสูตรที่วิทยาลัยพลศึกษาอาจเปิดสอนได้ โดยให้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งบุคลากร อาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ เช่นหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬา อนามัยเด็กเล็กและผู้สูงวัย เป็นต้น ขย่างไรก็ตามควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงหลักสูตรที่สำเร็จ การศึกษาออกไปมีทั้งคุณสมบัติและคุณภาพสอดคล้องกับตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในภาคเอกชน ส่วนการพัฒนาบุคลากรนั้น นับว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของสถาบันการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะต้องพัฒนาบุคลากรของตนให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นซึ่งจะช่วยให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีของวิทยาลัยพลศึกษานี้การพัฒนาบุคลากรจะเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับปรุงคุณภาพของวิทยาลัยพลศึกษาในทุกด้าน คือการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร การวิจัย และการเตรียมการสอนในระดับสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่วิทยาลัยพลศึกษาไม่สามารถบรรจุบุคลากรใหม่ ๆ ได้ตามความต้องการ

ในด้านการจัดการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ในแง่หนึ่งจะเป็นการสนองตอบความต้องการของผู้เรียนที่มีความตั้งใจจะศึกษาถึงระดับปริญญาตรี แต่ในขณะเดียวกันจะเป็นการชดเชยการว่างงานไว้ระยะหนึ่ง เพราะจะเห็นได้ว่าการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาค้นพบศึกษาและสุขศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน ดังเช่นในปีการศึกษา 2523 อัตราการว่างงานของผู้สำเร็จวิชาเอกพลศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่ากับ 27.27 อัตรานี้เพิ่มขึ้นเป็น 48.65 ในปีการศึกษา 2525 (ทบวงมหาวิทยาลัย 2524 : 18, 2525 : 22, 2526 : 19) ดังนั้นหากกรมพลศึกษาจะดำเนินการผลิตบุคลากรระดับปริญญาตรี ควรจะสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานด้านพลศึกษานี้ให้ต้องแท้ว่ามีความต้องการมากน้อยเพียงใด และต้องการในสาขาใด สาขาที่อยู่ในวิสัยที่วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตเพื่อสนองความต้องการได้ ได้แก่ วิชาสาครฟื้นฟู (Rehabilitation) การฝึกกีฬา (Coaching) กายภาพบำบัด (Physio Therapy) เป็นต้น (บุญสม มาร์ติน : สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม หากวิทยาลัยพลศึกษาจะดำเนินการผลิตบุคลากรถึงระดับปริญญาตรีในอนาคต ควรเร่งพัฒนาคณาจารย์ของวิทยาลัยให้มีความพร้อมมากขึ้น โดยเฉพาะในคณาจารย์ เนื่องจากปัจจุบันอาจารย์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74) มีวุฒิปริญญาตรี จึงควรสนับสนุน/ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ศึกษาคือเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการขยายอัตราบุคลากรในระยะนี้คงเป็นไปได้ยาก แต่โดยที่วิทยาลัยพลศึกษามีความพร้อมด้านอุปกรณ์และอาคารสถานที่แล้ว ฉะนั้น หากวิทยาลัยพลศึกษาจะดำเนินการผลิตบุคลากรระดับปริญญาตรี ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) นี้ อาจดำเนินการโดยสมทบกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาและสหวิทยาลัย ซึ่งสภาการฝึกหัดครูก็พิจารณาหลัก การแล้ว กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาแบบที่เหมาะสม รวมทั้งการพิจารณาสาขาวิชาเอกที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การดำเนินงานดังกล่าวนี้นับได้ว่าเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษา (นโยบายของคณะรัฐมนตรี และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ 2529 : 19 และ 44) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีการดำเนินการร่วมกันในการผลิตบุคลากรพลศึกษาและสุขศึกษาระดับปริญญาตรีระหว่างวิทยาลัยศึกษาและวิทยาลัยครูในบางจังหวัดแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2528 : 80)

ส่วนการหยุดหรือยุบวิทยาลัยพลศึกษาในจังหวัดที่มีจำนวนนักศึกษาลดลงมากนั้น หากจะต้องดำเนินการในรูปแบบนี้ จะต้องหาแนวทางที่จะถ่ายเทบุคลากร หรือเน้นให้คณาจารย์ของวิทยาลัยดำเนินการฝึกหัดก้านอื่นของสถาบันอุดมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการบริการวิชาการแก่ชุมชน การยุบสถานศึกษานี้เคยมีปรากฏแล้วในประเทศอังกฤษ และในปี พ.ศ. 2497 ในประเทศไทยก็เคยมีการยุบวิทยาลัยครู 5 แห่ง ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยครูในจังหวัดสมุทรสงคราม ชัยนาท จันทบุรี ปราจีนบุรี และศรีสะเกษ เนื่องจากมีนักศึกษาเข้าเรียนน้อยมาก ประกอบกับสถานที่ตั้งไม่เหมาะสม เมื่อยุบแล้วได้เปลี่ยนไปเป็นโรงเรียนมัธยมแทน (กอ สวัสดิ์ทาณิชย์ : สัมภาษณ์)

สำหรับการรวมวิทยาลัยเฉพาะทาง เข้าด้วยกันนั้น ในระยะสั้นนี้คงไม่สามารถดำเนินการได้ และแนวความคิดนี้ได้เคยมีความพยายามที่จะดำเนินการแล้ว โดยในปี 2526 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อทำหน้าที่วางแผนการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา คณะอนุกรรมการชุดนี้ได้รวบรวมผลการศึกษาและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เมื่อเดือนธันวาคม 2526 ข้อเสนอแนะประการหนึ่งคือ ควรมีการรวมกลุ่มวิทยาลัยเฉพาะทางในส่วนภูมิภาคที่อยู่ใกล้เคียงกัน เข้าด้วยกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 5 - 6) แต่ข้อเสนอกังกล่าวนี้ยังไม่ได้รับการสนองตอบ ทั้งนี้เนื่องจากมีเหตุก้านการบริหาร และกรณีของวิทยาลัยพลศึกษานี้ อาจไม่จำเป็นต้องยุบหรือรวมกับวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ได้ เพราะยังมีโอกาสที่วิทยาลัยพลศึกษาจะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น โดยการดำเนินงานในภารกิจอื่น ๆ กามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 31 มีนาคม 2531 ซึ่งได้แก่ งานก้านการบริการชุมชน วิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันเป็นงานที่วิทยาลัยพลศึกษาได้ดำเนินการอยู่แล้ว โดยเฉพาะงานบริการวิชาการ และการบริการชุมชน แต่เพื่อให้งานก้านนี้ของวิทยาลัยพลศึกษา เค้นซักขึ้นและก่อประโยชน์แก่บุคคลทั่วไป ทั้งยังสอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) ซึ่งกำลังจัดทำอยู่ที่ไทยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชน ในด้านสุขภาพพลานามัย คุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร่างแผนแม่บทการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) : 3) กรมพลศึกษาควรมอบหมายให้วิทยาลัยพลศึกษาดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจให้เด็ก เยาวชน และประชาชนสนใจการศึกษาที่ทางการออกกำลังกาย โดยวิทยาลัยพลศึกษาจะต้องส่งเสริมการจัดกิจกรรมการศึกษา รวมทั้งถ่ายทอดความรู้ และทักษะการศึกษาให้แก่ผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

อีกทั้งจะกึ่งสนับสนุนให้มีการวิจัยและประเมินผลด้านการพลศึกษาและการกีฬาเพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงการกีฬา และจัดการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ตลอดจนข้อคิดเห็นจากบุคคลต่าง ๆ ช่วยให้ทราบว่าสภาพปัจจุบันในการดำเนินการผลิตบุคลากรใน ปัจจุบันนี้ ยังมีข้อจำกัดในการที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายการผลิตบุคลากรในช่วงแผนพัฒนา การศึกษาระยะต่อไป ข้อจำกัดที่สำคัญคือ การที่กรมพลศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังไม่ได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานสำหรับบุคลากรสาขาต่าง ๆ อย่างจริงจัง จึงไม่สามารถระบุปริมาณความต้องการบุคลากรในสาขาวิชาพลศึกษาและที่เกี่ยวข้องได้อย่างแน่ชัด ซึ่งจะไปสู่การวางแผนทางการผลิตบุคลากรต่อไป นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในค่านิยมของ การโดยเฉพาะในค่านิยมบุคลากรที่ไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างกลุ่มอายุและสาขาวิชาได้ใน ระยะสั้น เพราะบุคลากรส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ โดยส่วนใหญ่เป็น ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาพลศึกษา แต่ในระยะนี้วิทยาลัยพลศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุง คุณภาพของนักศึกษาโดยเฉพาะในแง่ของการเสริมทักษะพิเศษต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อโอกาสการ มีงานทำในภาคเอกชน หรือการสร้างงานอิสระ อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลาที่เหลือของ แผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) วิทยาลัยพลศึกษาและกรมพลศึกษา ควรเร่งดำเนินการแก้ไขข้อจำกัดต่าง ๆ เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ก่อนที่จะมีการจัดทำ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ซึ่งคาดว่าจะเริ่มไม่ช้ากว่า ปี พ.ศ. 2532 ที่จะถึงนี้ ข้อเสนอแนะหรือประเด็นต่าง ๆ ที่กรมพลศึกษาควรคำนึงถึงเพื่อ เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งอาจจะเป็น การดำเนินงานที่ต่อเนื่องไปจากแผนพัฒนาในปัจจุบันนี้ ได้แก่

1. การติดตามผลการมีงานทำของผู้สำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาทุกสาขาวิชา เอก เพื่อให้ทราบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป
2. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรด้านการศึกษาหรือด้านอื่นที่ เกี่ยวข้องในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

3. การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในปัจจุบันให้สอดคล้องและเอื้อต่อการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จ ทั้งด้านการ เป็นครูและงานวิชาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้จะยกสอแทรกเนื้อหาสาระที่จะมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรมและบุคลิกภาพที่เป็นที่ก้องการของหน่วยงานโดยทั่วไป
4. กรมพลศึกษาควรวางแนวทางเกี่ยวกับการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ทั้งสาขาวิชาและค่านิยม โดยจะต้องอยู่ในวิสัยที่วิทยาลัยพลศึกษาจะดำเนินการผลิตได้ กล่าวคือ วิทยาลัยพลศึกษาจะต้องมีความพร้อม โดยเฉพาะในค่านิยมบุคลากร เพราะการจะขออนุมัติ อัตรารายการครูสอนเพิ่มขึ้นในระยะสั้นนี้คง เป็นไปไต่ยาก อย่างไรก็ตามวิทยาลัยพลศึกษาอาจขอความร่วมมือค่านิยมบุคลากรจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่อยู่ในจังหวัดหรือเขตการศึกษาเดียวกัน
5. การปรับปรุงคุณภาพบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาในระดับสูงชัน ซึ่งอาจจะมีแนวทางที่เป็นไปได้ในอนาคต แต่การจัดการศึกษาในระดับสูงชันนี้ควรดำเนินการในวิทยาลัยที่มีความพร้อมสูงก่อน สำหรับวิทยาลัยแห่งที่มีนักศึกษาน้อยมากอาจหยุดการสอนแล้วหันไปเน้นบทบาทด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนให้มากขึ้นแทน โดยเฉพาะการดำเนินงานตามแผนแม่บทการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
6. การประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันการศึกษาที่มีการผลิตบุคลากรในสาขาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะวิทยาลัยพลศึกษาและวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย